

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΕ) αριθ. 717/2014 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 27ης Ιουλίου 2014

σχετικά με την εφαρμογή των άρθρων 107 και 108 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης στις ενισχύσεις ήσσονος σημασίας στους τομείς της αλιείας και της υδατοκαλλιέργειας

Η ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και ιδίως το άρθρο 108 παράγραφος 4,

Έχοντας υπόψη τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 994/98 του Συμβουλίου, της 7ης Μαΐου 1998, για την εφαρμογή των άρθρων 107 και 108 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης σε ορισμένες κατηγορίες οριζόντιων κρατικών ενισχύσεων ⁽¹⁾,Μετά από δημοσίευση σχεδίου του παρόντος κανονισμού ⁽²⁾,

Κατόπιν διαβουλεύσεων με τη συμβουλευτική επιτροπή για τις κρατικές ενισχύσεις,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Η κρατική χρηματοδότηση που πληροί τα κριτήρια του άρθρου 107 παράγραφος 1 της Συνθήκης συνιστά κρατική ενίσχυση και απαιτείται η κοινοποίησή της στην Επιτροπή δυνάμει του άρθρου 108 παράγραφος 3 της Συνθήκης. Ωστόσο, βάσει του άρθρου 109 της Συνθήκης, το Συμβούλιο μπορεί να καθορίσει κατηγορίες ενισχύσεων οι οποίες απαλλάσσονται από την εν λόγω υποχρέωση κοινοποίησης. Σύμφωνα με το άρθρο 108 παράγραφος 4 της Συνθήκης, η Επιτροπή δύναται να εκδίδει κανονισμούς σχετικά με τις ανωτέρω κατηγορίες κρατικών ενισχύσεων. Δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 994/98 το Συμβούλιο αποφάσισε, σύμφωνα με το άρθρο 109 της Συνθήκης, ότι οι ενισχύσεις ήσσονος σημασίας θα μπορούσαν να αποτελούν μια τέτοια κατηγορία. Σε αυτή τη βάση, οι ενισχύσεις ήσσονος σημασίας, εφόσον είναι ενισχύσεις που χορηγούνται σε μία ενιαία επιχείρηση κατά τη διάρκεια μιας δεδομένης χρονικής περιόδου και δεν υπερβαίνουν ένα καθορισμένο ποσό, θεωρείται ότι δεν πληρούν όλα τα κριτήρια του άρθρου 107 παράγραφος 1 της Συνθήκης και, ως εκ τούτου, δεν υπόκεινται στη διαδικασία κοινοποίησης.
- (2) Η Επιτροπή έχει διευκρινίσει, σε πλήθος αποφάσεων, τον ορισμό της ενίσχυσης κατά την έννοια του άρθρου 107 παράγραφος 1 της Συνθήκης. Η Επιτροπή έχει επίσης αποσαφηνίσει την πολιτική της όσον αφορά το ανώτατο όριο των ενισχύσεων ήσσονος σημασίας, κάτω από το οποίο το άρθρο 107 παράγραφος 1 της Συνθήκης μπορεί να θεωρηθεί ότι δεν εφαρμόζεται, αρχικά στην ανακοίνωσή της σχετικά με τις κρατικές ενισχύσεις ήσσονος σημασίας ⁽³⁾ και, στη συνέχεια, στους κανονισμούς (ΕΚ) αριθ. 69/2001 της Επιτροπής ⁽⁴⁾ και (ΕΚ) αριθ. 1998/2006 της Επιτροπής ⁽⁵⁾. Λαμβανομένων υπόψη των ειδικών κανόνων που ισχύουν στον τομέα της αλιείας και της υδατοκαλλιέργειας και του κινδύνου ακόμη και μικρά ποσά ενίσχυσης να πληρούν τα κριτήρια που καθορίζονται στο άρθρο 107 παράγραφος 1 της Συνθήκης, ο τομέας της αλιείας και της υδατοκαλλιέργειας είχε εξαιρεθεί από το πεδίο εφαρμογής των εν λόγω κανονισμών. Η Επιτροπή έχει ήδη εκδώσει σειρά κανονισμών οι οποίοι θεσπίζουν κανόνες για τις ενισχύσεις ήσσονος σημασίας στον τομέα της αλιείας και της υδατοκαλλιέργειας, τελευταίος εκ των οποίων ήταν ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 875/2007 ⁽⁶⁾. Δυνάμει του εν λόγω κανονισμού, το συνολικό ποσό των ενισχύσεων ήσσονος σημασίας που χορηγούνται σε μια ενιαία επιχείρηση η οποία δραστηριοποιείται στον τομέα της αλιείας και της υδατοκαλλιέργειας, θεωρείται ότι δεν πληροί όλα τα κριτήρια του άρθρου 87 παράγραφος 1 της Συνθήκης ΕΚ εάν δεν υπερβαίνει τις 30 000 ευρώ ανά δικαιούχο επί περίοδο τριών οικονομικών ετών ούτε ένα συνολικό ποσό που καθορίζεται ανά κράτος μέλος και αντιπροσωπεύει το 2,5 % της ετήσιας παραγωγής του αλιευτικού τομέα. Με βάση την πείρα που αποκτήθηκε από την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 875/2007, είναι σκόπιμη η αναθεώρηση ορισμένων προϋποθέσεων που προβλέπονται σε αυτόν και η αντικατάστασή του.
- (3) Θεωρείται σκόπιμο να διατηρηθεί το ανώτατο όριο των 30 000 ευρώ για το ποσό των ενισχύσεων ήσσονος σημασίας που μπορεί να λάβει μια ενιαία επιχείρηση ανά κράτος μέλος κατά τη διάρκεια οποιασδήποτε περιόδου τριών ετών. Το ανώτατο αυτό όριο εξακολουθεί να είναι απαραίτητο για να εξασφαλιστεί ότι κάθε μέτρο που εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του παρόντος κανονισμού μπορεί να θεωρείται ότι δεν επηρεάζει τις συναλλαγές μεταξύ των κρατών μελών και δεν νοθεύει ούτε απειλεί να νοθεύσει τον ανταγωνισμό όταν το συνολικό ποσό των ενισχύσεων που χορηγούνται στις επιχειρήσεις στον τομέα της αλιείας και της υδατοκαλλιέργειας κατά τη διάρκεια τριών ετών είναι κάτω από ένα σωρευτικό ποσό που καθορίζεται ανά κράτος μέλος και αντιπροσωπεύει το 2,5 % του ετήσιου κύκλου εργασιών του τομέα της αλιείας, δηλαδή των δραστηριοτήτων αλιείας, μεταποίησης και υδατοκαλλιέργειας (το εθνικό ανώτατο όριο).

⁽¹⁾ ΕΕ L 142 της 14.5.1998, σ. 1.

⁽²⁾ ΕΕ C 92 της 29.3.2014, σ. 22.

⁽³⁾ Ανακοίνωση της Επιτροπής σχετικά με τις ενισχύσεις de minimis (ΕΕ C 68 της 6.3.1996, σ. 9).

⁽⁴⁾ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 69/2001 της Επιτροπής, της 12ης Ιανουαρίου 2001, για την εφαρμογή των άρθρων 87 και 88 της Συνθήκης ΕΚ στις ενισχύσεις ήσσονος σημασίας (ΕΕ L 10 της 13.1.2001, σ. 30).

⁽⁵⁾ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1998/2006 της Επιτροπής, της 15ης Δεκεμβρίου 2006, για την εφαρμογή των άρθρων 87 και 88 της Συνθήκης στις ενισχύσεις ήσσονος σημασίας (ΕΕ L 379 της 28.12.2006, σ. 5).

⁽⁶⁾ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 875/2007 της Επιτροπής, της 24ης Ιουλίου 2007, για την εφαρμογή των άρθρων 87 και 88 της Συνθήκης ΕΚ στις ενισχύσεις ήσσονος σημασίας στον τομέα της αλιείας και για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1860/2004 (ΕΕ L 193 της 25.7.2007, σ. 6).

- (4) Για τους σκοπούς των κανόνων ανταγωνισμού που προβλέπονται στη Συνθήκη, επιχείρηση είναι κάθε οντότητα που ασκεί οικονομική δραστηριότητα, ανεξαρτήτως του νομικού καθεστώτος της και του τρόπου με τον οποίο χρηματοδοτείται⁽¹⁾. Το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης έχει αποφανθεί ότι όλες οι οντότητες οι οποίες ελέγχονται (εκ του νόμου ή εκ των πραγμάτων) από την ίδια οντότητα θα πρέπει να θεωρούνται ότι συνιστούν ενιαία επιχείρηση⁽²⁾. Για λόγους ασφάλειας δικαίου και για να μειωθεί ο διοικητικός φόρτος, ο παρών κανονισμός θα πρέπει να προβλέπει έναν εξαντλητικό κατάλογο σαφών κριτηρίων για να προσδιορίζεται πότε οι δύο ή περισσότερες επιχειρήσεις που βρίσκονται στο ίδιο κράτος μέλος θεωρούνται ότι συνιστούν ενιαία επιχείρηση. Η Επιτροπή επέλεξε από τα καθιερωμένα κριτήρια που προσδιορίζουν τις «συνδεδεμένες επιχειρήσεις» στον ορισμό των μικρομεσαίων επιχειρήσεων (ΜΜΕ) που περιλαμβάνεται στη σύσταση 2003/361/ΕΚ της Επιτροπής⁽³⁾ και στο παράρτημα Ι του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 800/2008 της Επιτροπής⁽⁴⁾ τα κριτήρια εκείνα που είναι κατάλληλα για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού. Τα κριτήρια είναι ήδη γνωστά στις δημόσιες αρχές και θα πρέπει να εφαρμόζονται, λαμβανομένου υπόψη του πεδίου εφαρμογής του παρόντος κανονισμού, τόσο στις ΜΜΕ όσο και στις μεγάλες επιχειρήσεις. Τα κριτήρια αυτά θα πρέπει να διασφαλίζουν ότι μια ομάδα συνδεδεμένων επιχειρήσεων θεωρείται ενιαία επιχείρηση για την εφαρμογή του κανόνα για τις κρατικές ενισχύσεις ήσσονος σημασίας, αλλά ότι οι επιχειρήσεις που δεν έχουν καμία άλλη σχέση μεταξύ τους εκτός από το γεγονός ότι και οι δύο έχουν άμεση σχέση με τον ίδιο δημόσιο οργανισμό ή οργανισμούς δεν αντιμετωπίζονται σαν να είναι συνδεδεμένες μεταξύ τους. Επομένως λαμβάνεται υπόψη η ιδιαίτερη κατάσταση των επιχειρήσεων που ελέγχονται από τον ίδιο δημόσιο φορέα ή φορείς, που ενδέχεται να έχουν ανεξάρτητη εξουσία λήψης αποφάσεων.
- (5) Λαμβανομένου υπόψη του πεδίου εφαρμογής της κοινής αλιευτικής πολιτικής και του ορισμού του τομέα αλιείας και υδατοκαλλιέργειας που ορίζονται στο άρθρο 5 στοιχείο δ) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1379/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου⁽⁵⁾, ο παρών κανονισμός θα πρέπει να ισχύει για επιχειρήσεις που δραστηριοποιούνται στους τομείς της παραγωγής, μεταποίησης και εμπορίας των προϊόντων αλιείας και υδατοκαλλιέργειας.
- (6) Κατά γενική αρχή, δεν πρέπει να χορηγείται ενίσχυση σε περιπτώσεις κατά τις οποίες δεν τηρείται το δίκαιο της ΕΕ, ιδίως δε οι κανόνες της κοινής αλιευτικής πολιτικής. Η αρχή αυτή ισχύει επίσης για τις ενισχύσεις ήσσονος σημασίας.
- (7) Δεδομένης της ανάγκης να διασφαλιστεί η συνοχή με τους στόχους της κοινής αλιευτικής πολιτικής και του Ευρωπαϊκού Ταμείου Θάλασσας και Αλιείας, θα πρέπει να αποκλείονται από το πεδίο εφαρμογής του παρόντος κανονισμού ιδίως οι ενισχύσεις για την αγορά αλιευτικών σκαφών, οι ενισχύσεις για τον εκσυγχρονισμό ή αντικατάσταση των κύριων ή βοηθητικών μηχανών των αλιευτικών σκαφών, καθώς και οι ενισχύσεις για οποιαδήποτε από τις επιλέξιμες δραστηριότητες που προβλέπει ο κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 508/2014 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου⁽⁶⁾.
- (8) Το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης έχει αποφανθεί ότι, αφ' ης στιγμής η Ένωση έχει θεσπίσει νομοθεσία για τη συγκρότηση κοινής οργάνωσης της αγοράς σε έναν συγκεκριμένο γεωργικό τομέα, τα κράτη μέλη είναι υποχρεωμένα να απέχουν από τη λήψη οιασδήποτε μέτρου θα μπορούσε να υπονομεύσει ή να εισαγάγει εξαιρέσεις στην κοινή οργάνωση της αγοράς⁽⁷⁾. Η αρχή αυτή ισχύει επίσης και στον τομέα της αλιείας και της υδατοκαλλιέργειας. Για τον λόγο αυτόν, είναι σκόπιμο να μην υπάγονται στον παρόντα κανονισμό ενισχύσεις των οποίων το ποσό καθορίζεται με βάση την τιμή ή την ποσότητα προϊόντων που αγοράζονται ή διατίθενται στην αγορά. Ούτε θα πρέπει να υπάγονται στον κανονισμό περιπτώσεις ενισχύσεων οι οποίες υπόκεινται στην υποχρέωση απόδοσης ενός μέρους της ενίσχυσης σε πρωτογενείς παραγωγούς.
- (9) Ο παρών κανονισμός δεν ισχύει για τις εξαγωγικές ενισχύσεις ή για ενισχύσεις εξαρτώμενες από τη χρήση εγχώριων αντί εισαγόμενων προϊόντων. Ειδικότερα, δεν πρέπει να ισχύει για ενισχύσεις για τη χρηματοδότηση της δημιουργίας και λειτουργίας δικτύου διανομής σε άλλα κράτη μέλη ή τρίτες χώρες. Οι ενισχύσεις για την κάλυψη του κόστους συμμετοχής σε εμπορικές εκθέσεις ή μελετών ή συμβουλευτικών υπηρεσιών απαραίτητων για τη διάθεση νέου ή ήδη υπάρχοντος προϊόντος σε νέα αγορά άλλου κράτους μέλους ή τρίτης χώρας δεν συνιστούν κανονικά εξαγωγικές ενισχύσεις.
- (10) Στην περίπτωση επιχειρήσεων που δραστηριοποιούνται στον τομέα της αλιείας και της υδατοκαλλιέργειας, καθώς και σε άλλους τομείς ή δραστηριότητες που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1407/2013 της Επιτροπής⁽⁸⁾, θα πρέπει να ισχύουν οι διατάξεις του εν λόγω κανονισμού στις ενισχύσεις που χορηγούνται στους εν λόγω άλλους τομείς ή δραστηριότητες, υπό την προϋπόθεση ότι το οικείο κράτος μέλος διασφαλίζει με κατάλληλα μέσα, όπως ο διαχωρισμός των δραστηριοτήτων ή η διάκριση των στοιχείων κόστους, ότι η δραστηριότητα στον τομέα της αλιείας και της υδατοκαλλιέργειας δεν λαμβάνει ενισχύσεις ήσσονος σημασίας δυνάμει του εν λόγω κανονισμού.

(1) Υπόθεση C-222/04 Ministero dell'Economia e delle Finanze κατά Cassa di Risparmio di Firenze SpA et al., Συλλογή 2006, σ. I-289.

(2) Υπόθεση C-382/99, Κάτω Χώρες κατά Επιτροπής, Συλλογή 2002, σ. I-5163.

(3) Σύσταση 2003/361/ΕΚ της Επιτροπής, της 6ης Μαΐου 2003, σχετικά με τον ορισμό των πολύ μικρών, των μικρών και των μεσαίων επιχειρήσεων (ΕΕ L 124 της 20.5.2003, σ. 36).

(4) Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 800/2008 της Επιτροπής, της 6ης Αυγούστου 2008, για την κήρυξη ορισμένων κατηγοριών ενισχύσεων ως συμβατών με την κοινή αγορά κατ' εφαρμογή των άρθρων 87 και 88 της Συνθήκης (ΕΕ L 214 της 9.8.2008, σ. 3).

(5) Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1379/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Δεκεμβρίου 2013, για την κοινή οργάνωση των αγορών των προϊόντων αλιείας και υδατοκαλλιέργειας, την τροποποίηση των κανονισμών (ΕΚ) αριθ. 1184/2006 και (ΕΚ) αριθ. 1224/2009 του Συμβουλίου και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 104/2000 (ΕΕ L 354 της 28.12.2013, σ. 1).

(6) Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 508/2014 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Μαΐου 2014, για το Ευρωπαϊκό Ταμείο Θάλασσας και Αλιείας και για την κατάργηση των κανονισμών του Συμβουλίου (ΕΚ) αριθ. 2328/2003, (ΕΚ) αριθ. 861/2006, (ΕΚ) αριθ. 1198/2006 και (ΕΚ) αριθ. 791/2007 και του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1255/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ L 149 της 20.5.2014, σ. 1).

(7) Υπόθεση C-456/00 Γαλλία κατά Επιτροπής, Συλλογή 2002, σ. I-11949.

(8) Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1407/2013 της Επιτροπής, της 18ης Δεκεμβρίου 2013, σχετικά με την εφαρμογή των άρθρων 107 και 108 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης στις ενισχύσεις ήσσονος σημασίας (ΕΕ L 352 της 24.12.2013, σ. 1).

- (11) Στην περίπτωση επιχειρήσεων που δραστηριοποιούνται στους τομείς της αλιείας και της υδατοκαλλιέργειας, καθώς και στον τομέα της πρωτογενούς παραγωγής γεωργικών προϊόντων, οι διατάξεις του παρόντος κανονισμού ισχύουν όσον αφορά τις ενισχύσεις που χορηγούνται στον εν λόγω τομέα ή δραστηριότητα υπό την προϋπόθεση ότι το οικείο κράτος μέλος διασφαλίζει, με κατάλληλα μέσα, όπως ο διαχωρισμός των δραστηριοτήτων ή η διάκριση του κόστους, ότι η πρωτογενής παραγωγή γεωργικών προϊόντων δεν λαμβάνει ενίσχυση ή σσονος σημασίας που χορηγείται δυνάμει του παρόντος κανονισμού.
- (12) Ο παρών κανονισμός θα πρέπει να θεσπίσει κανόνες για να εξασφαλιστεί ότι δεν θα καταστρατηγούνται οι διατάξεις για τις ανώτατες εντάσεις ενισχύσεων που προβλέπονται από ειδικούς κανονισμούς ή αποφάσεις της Επιτροπής. Θα πρέπει επίσης να προβλέπει σαφείς και εύκολα εφαρμόσιμους κανόνες περί σώρευσης.
- (13) Η τριετής περίοδος που πρέπει να λαμβάνεται υπόψη για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού θα πρέπει να εκτιμάται σε κυλιόμενη βάση, ούτως ώστε, για κάθε νέα χορήγηση ενίσχυσης ή σσονος σημασίας, να είναι απαραίτητο να συνυπολογίζεται το συνολικό ποσό ενισχύσεων ή σσονος σημασίας που χορηγούνται κατά τη διάρκεια του εκάστοτε οικονομικού έτους, καθώς και κατά τα δύο προηγούμενα οικονομικά έτη.
- (14) Ο παρών κανονισμός δεν αποκλείει το ενδεχόμενο ένα μέτρο να θεωρείται ότι δεν συνιστά κρατική ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 107 παράγραφος 1 της Συνθήκης για λόγους διαφορετικούς από αυτούς που καθορίζονται στον παρόντα κανονισμό, για παράδειγμα επειδή το μέτρο είναι σύμφωνο με την αρχή ότι πρόκειται για επιχείρηση που λειτουργεί υπό συνθήκες οικονομίας αγοράς, ή επειδή το μέτρο δεν προβλέπει μεταφορά κρατικών πόρων. Ειδικότερα, η χρηματοδότηση της Ένωσης, η διαχείριση της οποίας γίνεται σε κεντρικό επίπεδο από την Επιτροπή και η οποία δεν τελεί υπό τον άμεσο ή έμμεσο έλεγχο του κράτους μέλους, δεν συνιστά κρατική ενίσχυση και δεν θα πρέπει να λαμβάνεται υπόψη κατά την αξιολόγηση της τήρησης του σχετικού ανώτατου ορίου ή του εθνικού ανώτατου ορίου.
- (15) Για λόγους διαφάνειας, ίσης μεταχείρισης και αποτελεσματικής παρακολούθησης, ο παρών κανονισμός θα πρέπει να ισχύει μόνο για τις ενισχύσεις ή σσονος σημασίας για τις οποίες είναι δυνατόν να υπολογιστεί εκ των προτέρων με ακρίβεια το ακαθάριστο ισοδύναμο επιχορήγησης χωρίς να είναι αναγκαία εκτίμηση κινδύνου («διαφανείς ενισχύσεις»). Ένας τέτοιος ακριβής υπολογισμός είναι δυνατός, παραδειγματος χάρη, για επιχορηγήσεις, επιδοτήσεις επιτοκίου και φοροαπαλλαγές που υπόκεινται σε ανώτατο όριο ή άλλα μέσα που προβλέπουν ανώτατο όριο και διασφαλίζουν ότι δεν γίνεται υπέρβασή του. Η πρόβλεψη ανώτατου ορίου σημαίνει ότι εφόσον το ακριβές ποσό της ενίσχυσης δεν είναι (ακόμη) γνωστό, το κράτος μέλος πρέπει να υποθέσει ότι το ποσό ισούται με το ανώτατο όριο, προκειμένου να εξασφαλίσει ότι διάφορα μέτρα ενίσχυσης λαμβανόμενα από κοινού δεν υπερβαίνουν το ανώτατο όριο που καθορίζεται στον παρόντα κανονισμό και να εφαρμόσει τους κανόνες σώρευσης.
- (16) Για λόγους διαφάνειας, ίσης μεταχείρισης και ορθής εφαρμογής του ανώτατου ορίου για τις ενισχύσεις ή σσονος σημασίας, είναι σκόπιμο όλα τα κράτη μέλη να εφαρμόζουν την ίδια μέθοδο υπολογισμού. Για να διευκολυνθεί ο υπολογισμός αυτός, τα ποσά των ενισχύσεων που δεν έχουν μορφή επιχορήγησης σε μετρητά θα πρέπει να μετατρέπονται σε ακαθάριστο ισοδύναμο επιχορήγησης. Ο υπολογισμός του ακαθάριστου ισοδύναμου επιχορήγησης για διαφανείς μορφές ενίσχυσης με εξαίρεση τις επιχορηγήσεις, και για ενισχύσεις που είναι καταβλητές σε περισσότερες δόσεις προϋποθέτει τη χρήση των επιτοκίων της αγοράς τα οποία ισχύουν κατά τον χρόνο χορήγησης της εκάστοτε ενίσχυσης. Με σκοπό την ομοιόμορφη, διαφανή και απλή εφαρμογή των κανόνων για τις κρατικές ενισχύσεις, τα ισχύοντα επιτόκια της αγοράς για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού θα πρέπει να είναι τα επιτόκια αναφοράς, όπως αυτά που προβλέπονται στην ανακοίνωση της Επιτροπής σχετικά με την αναθεώρηση της μεθόδου καθορισμού των επιτοκίων αναφοράς και προεξόφλησης⁽¹⁾.
- (17) Οι ενισχύσεις υπό μορφή δανείου, καθώς και οι ενισχύσεις χρηματοδότησης επιχειρηματικού κινδύνου ή σσονος σημασίας υπό μορφή δανείου, θα πρέπει να θεωρούνται διαφανείς ενισχύσεις ή σσονος σημασίας εφόσον το ακαθάριστο ισοδύναμο επιχορήγησης έχει υπολογιστεί με βάση τα επιτόκια της αγοράς που ισχύουν κατά τον χρόνο χορήγησης της ενίσχυσης. Προκειμένου να απλουστευτεί η εξέταση των μικρών δανείων περιορισμένης διάρκειας, ο παρών κανονισμός θα πρέπει να προβλέπει σαφή κανόνα που εφαρμόζεται εύκολα και λαμβάνει υπόψη τόσο το ποσό του δανείου όσο και τη διάρκειά του. Με βάση την πείρα που έχει αποκτήσει η Επιτροπή, τα δάνεια τα οποία διασφαλίζονται με εγγυήσεις που καλύπτουν τουλάχιστον το 50 % του δανείου και δεν υπερβαίνουν είτε 150 000 ευρώ και πενταετή διάρκεια, είτε 75 000 ευρώ και δεκαετή διάρκεια, μπορούν να θεωρηθούν ότι έχουν ακαθάριστο ισοδύναμο επιχορήγησης που δεν υπερβαίνει το ανώτατο όριο το οποίο ισχύει για τις ενισχύσεις ή σσονος σημασίας. Λόγω των δυσχερειών που σχετίζονται με τον προσδιορισμό του ακαθάριστου ισοδύναμου επιχορήγησης ενισχύσεων οι οποίες χορηγούνται σε επιχειρήσεις που ενδέχεται να μην είναι σε θέση να αποπληρώσουν το δάνειο, ο ανωτέρω κανόνας είναι σκόπιμο να μην ισχύει για τέτοιου είδους επιχειρήσεις.
- (18) Οι ενισχύσεις υπό μορφή παροχής επιχειρηματικού κεφαλαίου δεν θα πρέπει να θεωρούνται διαφανείς ενισχύσεις ή σσονος σημασίας, εκτός αν το συνολικό ποσό της κρατικής εισφοράς κεφαλαίου δεν υπερβαίνει το ανώτατο όριο για τις ενισχύσεις ή σσονος σημασίας. Οι ενισχύσεις που συνίστανται σε μέτρα χρηματοδότησης υψηλού κινδύνου με τη μορφή επενδύσεων μετοχικού ή οισνεί μετοχικού κεφαλαίου, όπως αναφέρεται στις κατευθυντήριες γραμμές για τη χρηματοδότηση υψηλού κινδύνου⁽²⁾, δεν πρέπει να θεωρούνται διαφανείς ενισχύσεις ή σσονος σημασίας, εκτός εάν το οικείο μέτρο παρέχει κεφάλαια που δεν υπερβαίνουν το όριο που ισχύει για τις ενισχύσεις ή σσονος σημασίας.

(1) Ανακοίνωση της Επιτροπής σχετικά με την αναθεώρηση της μεθόδου καθορισμού των επιτοκίων αναφοράς και προεξόφλησης (EE C 14 της 19.1.2008, σ. 6).

(2) Κοινοτικές κατευθυντήριες γραμμές για τις κρατικές ενισχύσεις που χορηγούνται για την προώθηση των επενδύσεων επιχειρηματικών κεφαλαίων σε μικρομεσαίες επιχειρήσεις (EE C 194 της 18.8.2006, σ. 2).

- (19) Οι ενισχύσεις που συνίστανται σε εγγυήσεις, περιλαμβανομένων των ενισχύσεων ήσσονος σημασίας για χρηματοδοτήσεις υψηλού κινδύνου υπό μορφή εγγυήσεων, θα πρέπει να θεωρούνται διαφανείς εάν το ακαθάριστο ισοδύναμο επιχορήγησης έχει υπολογιστεί με βάση τις προμήθειες ασφαλούς λιμένα που καθορίζονται σε ανακοίνωση της Επιτροπής για το αντίστοιχο είδος της σχετικής επιχείρησης ⁽¹⁾. Προκειμένου να απλουστευτεί η εξέταση των εγγυήσεων μικρής διάρκειας για την εξασφάλιση σχετικά μικρού δανείου σε ποσοστό μέχρι 80 %, ο παρών κανονισμός θα πρέπει να προβλέπει σαφή κανόνα που εφαρμόζεται εύκολα και λαμβάνει υπόψη τόσο το ποσό του υποκείμενου δανείου όσο και τη διάρκεια της εγγύησης. Ο κανόνας αυτός δεν θα πρέπει να ισχύει για εγγυήσεις επί των υποκείμενων πράξεων που δεν αποτελούν δάνειο, όπως είναι οι εγγυήσεις για συναλλαγές με αντικείμενο μετοχικό κεφάλαιο. Όταν η εγγύηση δεν υπερβαίνει το 80 % του υποκείμενου δανείου, το καλυπτόμενο από την εγγύηση ποσό δεν υπερβαίνει τις 225 000 ευρώ και η διάρκεια της εγγύησης δεν υπερβαίνει τα πέντε έτη, η εγγύηση μπορεί να θεωρηθεί ότι έχει ακαθάριστο ισοδύναμο επιχορήγησης ίσο με το ανώτατο όριο που ισχύει για τις ενισχύσεις ήσσονος σημασίας. Το ίδιο ισχύει όταν η εγγύηση δεν υπερβαίνει το 80 % του υποκείμενου δανείου, το καλυπτόμενο από την εγγύηση ποσό δεν υπερβαίνει τα 112 500 ευρώ και η διάρκεια της εγγύησης δεν υπερβαίνει τα δέκα έτη. Επιπλέον, τα κράτη μέλη μπορούν να χρησιμοποιούν μέθοδο υπολογισμού του ακαθάριστου ισοδύναμου επιχορήγησης των εγγυήσεων, η οποία έχει κοινοποιηθεί στην Επιτροπή δύναμει άλλου κανονισμού της Επιτροπής του τομέα των κρατικών ενισχύσεων που ίσχυε κατά το χρόνο της κοινοποίησης και έχει εγκριθεί από την Επιτροπή ως σύμφωνη με την ανακοίνωση περί εγγυήσεων ή άλλη μεταγενέστερη σχετική ανακοίνωση, υπό την προϋπόθεση ότι η συγκεκριμένη μέθοδος περιλαμβάνει ρητή πρόβλεψη για το είδος της εγγύησης και το είδος της συγκεκριμένης υποκείμενης πράξης για την οποία πρόκειται, στο πλαίσιο της εφαρμογής του παρόντος κανονισμού. Λόγω των δυσχερειών που σχετίζονται με τον προσδιορισμό του ακαθάριστου ισοδύναμου επιχορήγησης ενισχύσεων οι οποίες χορηγούνται σε επιχειρήσεις που ενδέχεται να μην είναι σε θέση να αποπληρώσουν το δάνειο, ο ανωτέρω κανόνας είναι σκόπιμο να μην ισχύει για τέτοιου είδους επιχειρήσεις.
- (20) Όταν ένα καθεστώς ενισχύσεων ήσσονος σημασίας εφαρμόζεται μέσω των ενδιάμεσων χρηματοπιστωτικών φορέων, θα πρέπει να εξασφαλίζεται ότι οι τελευταίοι δεν έχουν λάβει καμία κρατική ενίσχυση. Αυτό μπορεί να γίνεται, για παράδειγμα, με την υποχρέωση των ενδιάμεσων χρηματοπιστωτικών οργανισμών που επωφελούνται από κρατική εγγύηση να καταβάλλουν προμήθεια υπό όρους ελεύθερης αγοράς ή να μετακυλύουν πλήρως το όφελος που τυχόν αποκομίζουν στους τελικούς δικαιούχους, ή να τηρούν το ανώτατο όριο για τις ενισχύσεις ήσσονος σημασίας και άλλες προϋποθέσεις του παρόντος κανονισμού και στο επίπεδο των ενδιάμεσων χρηματοπιστωτικών οργανισμών.
- (21) Μόλις κοινοποιηθεί από κράτος μέλος, η Επιτροπή δύναται να εξετάζει κατά πόσον ένα μέτρο που δεν συνιστά επιχορήγηση, δάνειο, εγγύηση, εισφορά κεφαλαίου ή μέτρο χρηματοδότησης υψηλού κινδύνου με τη μορφή επένδυσης μετοχικού ή οιονει μετοχικού κεφαλαίου οδηγεί σε ακαθάριστο ισοδύναμο επιχορήγησης που δεν υπερβαίνει το ανώτατο όριο το οποίο ισχύει για τις ενισχύσεις ήσσονος σημασίας, με αποτέλεσμα να εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του παρόντος κανονισμού.
- (22) Η Επιτροπή έχει καθήκον να διασφαλίζει ότι οι κανόνες κρατικών ενισχύσεων τηρούνται και είναι σύμφωνοι με την αρχή της συνεργασίας που ορίζεται στο άρθρο 4 παράγραφος 3 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση, ενώ τα κράτη μέλη οφείλουν να διευκολύνουν την εκπλήρωση αυτού του καθήκοντος, θεσπίζοντας τους αναγκαίους μηχανισμούς που διασφαλίζουν ότι το συνολικό ποσό ενισχύσεων ήσσονος σημασίας που χορηγούνται σε μία ενιαία επιχείρηση βάσει του κανόνα για τις ενισχύσεις ήσσονος σημασίας δεν υπερβαίνει το συνολικό ανώτατο επιτρεπτό όριο. Για τον σκοπό αυτόν, όταν χορηγούν ενίσχυση ήσσονος σημασίας, τα κράτη μέλη θα πρέπει να πληροφορούν την ενδιαφερόμενη επιχείρηση για το ποσό της ενίσχυσης ήσσονος σημασίας που χορηγείται και για το γεγονός ότι η ενίσχυση θεωρείται ήσσονος σημασίας και θα πρέπει να γίνεται ρητή αναφορά στον παρόντα κανονισμό. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να έχουν την υποχρέωση παρακολούθησης των χορηγούμενων ενισχύσεων ώστε να εξασφαλίζεται ότι αυτές δεν υπερβαίνουν τα σχετικά ανώτατα όρια και ότι τηρούνται οι κανόνες σώρευσης. Για να συμμορφωθεί προς την υποχρέωση αυτή, πριν από τη χορήγηση της ενίσχυσης, το οικείο κράτος μέλος πρέπει να ζητά από την επιχείρηση δήλωση σχετικά με τυχόν άλλες ενισχύσεις ήσσονος σημασίας που καλύπτονται από τον παρόντα κανονισμό ή από άλλες κανονιστικές ρυθμίσεις για ενισχύσεις ήσσονος σημασίας, τις οποίες έλαβε κατά το συγκεκριμένο οικονομικό έτος και τα δύο προηγούμενα οικονομικά έτη. Εναλλακτικά, τα κράτη μέλη θα πρέπει να έχουν τη δυνατότητα κατάρτισης κεντρικού μητρώου με πλήρεις πληροφορίες σχετικά με τις ενισχύσεις ήσσονος σημασίας που έχουν χορηγηθεί, φροντίζοντας ώστε καμία νέα ενίσχυση να μην υπερβεί το σχετικό ανώτατο όριο.
- (23) Πριν από τη χορήγηση οποιασδήποτε νέας ενίσχυσης ήσσονος σημασίας, κάθε κράτος μέλος πρέπει να εξακριβώνει σε εθνικό επίπεδο ότι η ενίσχυση ήσσονος σημασίας δεν θα οδηγήσει σε υπέρβαση ούτε του ανώτατου ορίου για τις ενισχύσεις ήσσονος σημασίας ούτε του εθνικού ανώτατου ορίου, και ότι πληρούνται οι λοιπές προϋποθέσεις του παρόντος κανονισμού.
- (24) Λαμβανομένης υπόψη της πείρας που έχει αποκτήσει η Επιτροπή, και ιδίως της συχνότητας με την οποία γενικά είναι αναγκαίο να αναθεωρείται η πολιτική για τις κρατικές ενισχύσεις, είναι σκόπιμο να περιοριστεί η περίοδος εφαρμογής του παρόντος κανονισμού. Σε περίπτωση λήξης του παρόντος κανονισμού χωρίς παράταση της ισχύος του, θα πρέπει να προβλεφθεί για τα κράτη μέλη περίοδος προσαρμογής έξι μηνών για τις ενισχύσεις ήσσονος σημασίας που καλύπτονται από τον παρόντα κανονισμό,

⁽¹⁾ Παραδείγματος χάρι, ανακοίνωση της Επιτροπής σχετικά με την εφαρμογή των άρθρων 87 και 88 της Συνθήκης ΕΚ στις κρατικές ενισχύσεις με τη μορφή εγγυήσεων (EE C 155 της 20.6.2008, σ. 10).

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Πεδίο εφαρμογής

1. Ο παρών κανονισμός ισχύει για τις ενισχύσεις που χορηγούνται στις επιχειρήσεις των τομέων της αλιείας και της υδατοκαλλιέργειας με εξαίρεση:
- α) τις ενισχύσεις το ύψος των οποίων καθορίζεται βάσει της τιμής ή της ποσότητας των προϊόντων που αγοράζονται ή διατίθενται στην αγορά·
  - β) τις ενισχύσεις για δραστηριότητες που σχετίζονται με εξαγωγές προς τρίτες χώρες ή προς κράτη μέλη, συγκεκριμένα ενισχύσεις που συνδέονται άμεσα με τις εξαγόμενες ποσότητες, τη δημιουργία και λειτουργία δικτύου διανομής ή άλλες τρέχουσες δαπάνες συνδεδεμένες με εξαγωγικές δραστηριότητες·
  - γ) τις ενισχύσεις για τις οποίες τίθεται ως όρος η χρήση εγχώριων προϊόντων αντί των εισαγόμενων·
  - δ) τις ενισχύσεις για την αγορά αλιευτικών σκαφών·
  - ε) τις ενισχύσεις για τον εκσυγχρονισμό ή την αντικατάσταση των κύριων ή βοηθητικών κινητήρων αλιευτικών σκαφών·
  - στ) τις ενισχύσεις για δράσεις που αυξάνουν την αλιευτική ικανότητα ενός σκάφους ή αφορούν εξοπλισμό για την αύξηση της ικανότητας ενός σκάφους να εντοπίζει αλιεύματα·
  - ζ) τις ενισχύσεις για ναυπήγηση νέων αλιευτικών σκαφών ή εισαγωγή αλιευτικών σκαφών·
  - η) τις ενισχύσεις για την προσωρινή ή οριστική παύση των αλιευτικών δραστηριοτήτων, εκτός κι εάν προβλέπεται διαφορετικά στον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 508/2014·
  - θ) τις ενισχύσεις για την πειραματική αλιεία·
  - ι) τις ενισχύσεις για τη μεταβίβαση της κυριότητας μιας επιχείρησης·
  - ια) τις ενισχύσεις για άμεσο εμπλουτισμό των αποθεμάτων, εκτός εάν προβλέπεται ρητά ως μέτρο διατήρησης από νομοθετική πράξη της Ένωσης ή πρόκειται για την περίπτωση του πειραματικού εμπλουτισμού αποθεμάτων.
2. Στις περιπτώσεις στις οποίες μία επιχείρηση δραστηριοποιείται στον τομέα της αλιείας και της υδατοκαλλιέργειας, καθώς και σε έναν ή περισσότερους τομείς ή δραστηριότητες που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1407/2013 της Επιτροπής, ο εν λόγω κανονισμός ισχύει για τις ενισχύσεις που χορηγούνται για τους εν λόγω τομείς ή δραστηριότητες, υπό την προϋπόθεση ότι το οικείο κράτος μέλος διασφαλίζει με κατάλληλα μέσα, όπως ο διαχωρισμός των δραστηριοτήτων ή η διάκριση των στοιχείων κόστους, ότι οι δραστηριότητες στον τομέα της αλιείας και της υδατοκαλλιέργειας δεν λαμβάνουν ενισχύσεις ήσσονος σημασίας δυνάμει του εν λόγω κανονισμού.
3. Στην περίπτωση που μια επιχείρηση που δραστηριοποιείται στον τομέα της αλιείας και της υδατοκαλλιέργειας δραστηριοποιείται επίσης και στον τομέα της πρωτογενούς παραγωγής γεωργικών προϊόντων που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1408/2013 της Επιτροπής⁽¹⁾, ο παρών κανονισμός ισχύει για τις ενισχύσεις που χορηγούνται στον τομέα της αλιείας και της υδατοκαλλιέργειας υπό την προϋπόθεση ότι τα κράτη μέλη διασφαλίζουν, με κατάλληλα μέσα, όπως ο διαχωρισμός των δραστηριοτήτων ή η διάκριση του κόστους, ότι η πρωτογενής παραγωγή γεωργικών προϊόντων δεν τυγχάνει ενίσχυσης ήσσονος σημασίας που χορηγείται δυνάμει του παρόντος κανονισμού.

Άρθρο 2

Ορισμοί

1. Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού ισχύουν οι ακόλουθοι ορισμοί:
- α) ως «επιχειρήσεις του τομέα της αλιείας και της υδατοκαλλιέργειας» νοούνται οι επιχειρήσεις που δραστηριοποιούνται στην παραγωγή, τη μεταποίηση και την εμπορία προϊόντων αλιείας και υδατοκαλλιέργειας·
  - β) ως «αλιευτικά προϊόντα και προϊόντα υδατοκαλλιέργειας» νοούνται τα προϊόντα που ορίζονται στο άρθρο 5 στοιχεία α) και β) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1379/2013·

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1408/2013 της Επιτροπής, της 18ης Δεκεμβρίου 2013, σχετικά με την εφαρμογή των άρθρων 107 και 108 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης στις ενισχύσεις ήσσονος σημασίας («de minimis») στον γεωργικό τομέα (ΕΕ L 352 της 24.12.2013, σ. 9).

- γ) ως «μεταποίηση και εμπορία» νοούνται όλες οι δραστηριότητες, συμπεριλαμβανομένου του χειρισμού, της κατεργασίας, της παραγωγής και της διανομής που πραγματοποιούνται από τη στιγμή της εκφόρτωσης ή της αλίευσης μέχρι το στάδιο του τελικού προϊόντος·
2. Στην «ενιαία επιχείρηση» περιλαμβάνονται, για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, όλες οι επιχειρήσεις που έχουν τουλάχιστον μία από τις ακόλουθες σχέσεις μεταξύ τους:
- α) μια επιχείρηση κατέχει την πλειοψηφία των δικαιωμάτων ψήφου των μετόχων ή των εταιρών άλλης επιχείρησης·
  - β) μια επιχείρηση έχει το δικαίωμα να διορίζει ή να παύει την πλειοψηφία των μελών του διοικητικού, διαχειριστικού ή εποπτικού οργάνου άλλης επιχείρησης·
  - γ) μια επιχείρηση έχει το δικαίωμα να ασκεί δεσπόζουσα επιρροή σε άλλη επιχείρηση βάσει σύμβασης που έχει συνάψει με αυτήν ή δυνάμει ρήτρας του καταστατικού της·
  - δ) μια επιχείρηση που είναι μέτοχος ή εταίρος άλλης επιχείρησης ελέγχει μόνη της, βάσει συμφωνίας που έχει συνάψει με άλλους μετόχους ή εταίρους της εν λόγω επιχείρησης, την πλειοψηφία των δικαιωμάτων ψήφου των μετόχων ή των εταιρών αυτής της επιχείρησης.

Επιχειρήσεις που διατηρούν μια από τις σχέσεις που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο στοιχεία α) έως δ) μέσω μιας ή περισσότερων άλλων επιχειρήσεων θεωρούνται επίσης ως ενιαία επιχείρηση.

Άρθρο 3

Ενισχύσεις ήσσονος σημασίας

1. Τα μέτρα ενίσχυσης που πληρούν το σύνολο των κριτηρίων που καθορίζονται στον παρόντα κανονισμό θεωρείται ότι δεν ανταποκρίνονται στο σύνολο των κριτηρίων του άρθρου 107 παράγραφος 1 της Συνθήκης και, συνεπώς, δεν υπόκεινται στην υποχρέωση κοινοποίησης που προβλέπεται στο άρθρο 108 παράγραφος 3 της Συνθήκης.
  2. Το συνολικό ποσό των ενισχύσεων ήσσονος σημασίας που χορηγούνται ανά κράτος μέλος σε μία ενιαία επιχείρηση του τομέα της αλιείας και της υδατοκαλλιέργειας δεν μπορεί να υπερβαίνει το ποσό των 30 000 ευρώ σε οιαδήποτε περίοδο τριών οικονομικών ετών.
  3. Το σωρευτικό ποσό των ενισχύσεων ήσσονος σημασίας που χορηγούνται ανά κράτος μέλος στις επιχειρήσεις του τομέα της αλιείας και της υδατοκαλλιέργειας για περίοδο τριών οικονομικών ετών δεν υπερβαίνει το εθνικό ανώτατο όριο που καθορίζεται στο παράρτημα.
  4. Η ενίσχυση ήσσονος σημασίας θεωρείται ότι χορηγείται κατά τον χρόνο παραχώρησης στην οικεία επιχείρηση του έννομου δικαιώματος λήψης της ενίσχυσης σύμφωνα με το εφαρμοστέο εθνικό νομικό καθεστώς ανεξάρτητα από την ημερομηνία πληρωμής της ενίσχυσης ήσσονος σημασίας στην επιχείρηση.
  5. Το ανώτατο όριο που καθορίζεται στην παράγραφο 2 και το εθνικό ανώτατο όριο που προβλέπεται στην παράγραφο 3 ισχύουν ανεξαρτήτως της μορφής της ενίσχυσης ήσσονος σημασίας ή του επιδιωκόμενου στόχου και του κατά πόσον η ενίσχυση που χορηγείται από το οικείο κράτος μέλος χρηματοδοτείται εξ ολοκλήρου ή εν μέρει με πόρους ενωσιακής προέλευσης. Η κρίσιμη χρονική περίοδος των τριών οικονομικών ετών καθορίζεται με βάση το οικονομικό έτος όπως αυτό εφαρμόζεται από την οικεία επιχείρηση στο εκάστοτε κράτος μέλος.
  6. Για τους σκοπούς του ανώτατου ορίου που καθορίζεται στην παράγραφο 2 και του εθνικού ανώτατου ορίου που αναφέρεται στην παράγραφο 3, η ενίσχυση εκφράζεται ως επιχορήγηση σε μετρητά. Σε όλες τις περιπτώσεις χρησιμοποιούνται ακαθάριστα ποσά, δηλαδή πριν αφαιρεθεί ο τυχόν φόρος ή άλλη επιβάρυνση. Εάν η ενίσχυση χορηγείται με μορφή άλλη από την επιχορήγηση, ως ποσό της ενίσχυσης λογίζεται το ακαθάριστο ισοδύναμο επιχορήγησης.
- Οι ενισχύσεις που καταβάλλονται σε δόσεις ανάγονται στην αξία τους κατά τον χρόνο της χορήγησής τους. Το επιτόκιο που χρησιμοποιείται για την αναγωγή είναι το προεξοφλητικό επιτόκιο που ισχύει κατά τον χρόνο χορήγησης της ενίσχυσης.
7. Όταν, με τη χορήγηση νέας ενίσχυσης ήσσονος σημασίας, σημειωθεί υπέρβαση του ανώτατου ορίου που ορίζεται στην παράγραφο 2 ή του εθνικού ανώτατου ορίου που ορίζεται στην παράγραφο 3, κανένα τμήμα της εν λόγω νέας ενίσχυσης δεν δύναται να υπαχθεί στο ευεργέτημα του παρόντος κανονισμού.
  8. Σε περίπτωση συγχωνεύσεων ή εξαγορών, όλες οι προηγούμενες ενισχύσεις ήσσονος σημασίας που έχουν χορηγηθεί σε οποιαδήποτε από τις συγχωνευόμενες επιχειρήσεις λαμβάνονται υπόψη για να προσδιοριστεί κατά πόσον η νέα ενίσχυση ήσσονος σημασίας στη νέα ή στην εξαγοράζουσα επιχείρηση υπερβαίνει το ανώτατο όριο ή το εθνικό ανώτατο όριο. Ενισχύσεις ήσσονος σημασίας που είχαν χορηγηθεί νομίμως πριν από τη συγχώνευση ή την εξαγορά, εξακολουθούν να θεωρούνται νόμιμες.

9. Αν μια επιχείρηση διασπαστεί σε δύο ή περισσότερες χωριστές επιχειρήσεις, η ενίσχυση ήσσονος σημασίας που χορηγήθηκε πριν από τη διάσπαση καταλογίζεται στην επιχείρηση που έλαβε αυτή την ενίσχυση, η οποία είναι κατά κανόνα η επιχείρηση που ανέλαβε τις δραστηριότητες για τις οποίες χρησιμοποιήθηκε η ενίσχυση ήσσονος σημασίας. Εάν ο εν λόγω καταλογισμός δεν είναι δυνατός, οι ενισχύσεις ήσσονος σημασίας πρέπει να κατανέμονται αναλογικά με βάση τη λογιστική αξία των ιδίων κεφαλαίων των νέων επιχειρήσεων κατά την ημερομηνία έναρξης ισχύος της διάσπασης.

Άρθρο 4

Υπολογισμός ακαθάριστου ισοδύναμου επιχορήγησης

1. Ο παρών κανονισμός εφαρμόζεται μόνο στις ενισχύσεις ως προς τις οποίες είναι δυνατόν να υπολογισθεί εκ των προτέρων με ακρίβεια το ακαθάριστο ισοδύναμο επιχορήγησης της ενίσχυσης χωρίς να είναι αναγκαία εκτίμηση κινδύνου («διαφανείς ενισχύσεις»).
2. Οι ενισχύσεις που συνίστανται σε επιχορηγήσεις και σε επιδοτήσεις επιτοκίου πρέπει να θεωρούνται διαφανείς ενισχύσεις ήσσονος σημασίας.
3. Οι ενισχύσεις υπό μορφή δανείου θεωρούνται διαφανείς ενισχύσεις ήσσονος σημασίας εάν:
  - α) ο δικαιούχος δεν έχει υπαχθεί σε συλλογική διαδικασία αφερεγγυότητας ούτε πληροί τις προϋποθέσεις με βάση την εγχώρια νομοθεσία στην οποία υπόκειται για να υπαχθεί σε συλλογική διαδικασία αφερεγγυότητας κατόπιν αιτήσεως των δανειστών του. Στην περίπτωση των μεγάλων επιχειρήσεων, ο δικαιούχος πρέπει να βρίσκεται σε κατάσταση αντίστοιχη προς κατάταξη πιστοληπτικής ικανότητας τουλάχιστον B- και
  - β) το δάνειο εξασφαλίζεται με εμπράγματα ασφαλείες που καλύπτουν τουλάχιστον το 50 % του δανείου και το δάνειο ανέρχεται είτε σε 150 000 ευρώ για πέντε έτη είτε σε 75 000 ευρώ για δέκα έτη. Εάν ένα δάνειο είναι χαμηλότερο από τα ποσά αυτά και/ή χορηγείται για περίοδο μικρότερη από πέντε ή δέκα έτη αντίστοιχα, το ακαθάριστο ισοδύναμο επιχορήγησης του εν λόγω δανείου υπολογίζεται ως αναλογικό μερίδιο του ανώτατου ορίου που καθορίζεται στο άρθρο 3 παράγραφος 2· ή
  - γ) το ακαθάριστο ισοδύναμο επιχορήγησης έχει υπολογιστεί με βάση το επιτόκιο αναφοράς που ισχύει κατά τον χρόνο της επιχορήγησης.
4. Οι ενισχύσεις υπό μορφήν εισφοράς κεφαλαίου θεωρούνται διαφανείς ενισχύσεις ήσσονος σημασίας, μόνο εάν το συνολικό ποσό της κρατικής εισφοράς δεν υπερβαίνει το ανώτατο όριο που ισχύει για τις ενισχύσεις ήσσονος σημασίας το οποίο καθορίζεται στο άρθρο 3 παράγραφος 2.
5. Οι ενισχύσεις που περιλαμβάνονται σε μέτρα χρηματοδότησης υψηλού κινδύνου με τη μορφή επενδύσεων μετοχικού ή οιονεί μετοχικού κεφαλαίου, θεωρούνται διαφανείς ενισχύσεις ήσσονος σημασίας μόνο εάν τα κεφάλαια που παρέχονται σε μια ενιαία επιχείρηση δεν υπερβαίνουν το ανώτατο όριο ενισχύσεων ήσσονος σημασίας το οποίο καθορίζεται στο άρθρο 3 παράγραφος 2.
6. Οι ενισχύσεις υπό μορφήν εγγυήσεων λογίζονται ως διαφανείς ενισχύσεις ήσσονος σημασίας εάν:
  - α) ο δικαιούχος δεν έχει υπαχθεί σε συλλογική διαδικασία αφερεγγυότητας ούτε πληροί τις προϋποθέσεις με βάση την εγχώρια νομοθεσία στην οποία υπόκειται για να υπαχθεί σε συλλογική διαδικασία αφερεγγυότητας κατόπιν αιτήσεως των δανειστών του. Στην περίπτωση των μεγάλων επιχειρήσεων, ο δικαιούχος πρέπει να βρίσκεται σε κατάσταση αντίστοιχη προς κατάταξη πιστοληπτικής ικανότητας τουλάχιστον B- και
  - β) η εγγύηση δεν υπερβαίνει το 80 % του υποκείμενου δανείου και είτε το ποσό για το οποίο έχει παρασχεθεί εγγύηση δεν υπερβαίνει τις 225 000 ευρώ, η δε διάρκεια της εγγύησης είναι πενταετής είτε το ποσό για το οποίο έχει παρασχεθεί εγγύηση δεν υπερβαίνει τα 112 500 ευρώ, η δε διάρκεια της εγγύησης είναι δεκαετής. Εάν το ποσό για το οποίο έχει παρασχεθεί εγγύηση είναι χαμηλότερο από τα ποσά αυτά και/ή η εγγύηση χορηγείται για περίοδο μικρότερη από πέντε ή δέκα έτη αντίστοιχα, το ακαθάριστο ισοδύναμο επιχορήγησης της εν λόγω εγγύησης υπολογίζεται ως αναλογικό μερίδιο του ανώτατου ορίου που καθορίζεται στο άρθρο 3 παράγραφος 2· ή
  - γ) το ακαθάριστο ισοδύναμο επιχορήγησης έχει υπολογιστεί με βάση τις προμήθειες ασφαλούς λιμένα που καθορίζονται σε ανακοίνωση της Επιτροπής. ή
  - δ) πριν τεθεί σε εφαρμογή,
    - i) η μέθοδος που χρησιμοποιήθηκε για τον υπολογισμό του ακαθάριστου ισοδύναμου επιχορήγησης της εγγύησης έχει κοινοποιηθεί στην Επιτροπή, δυνάμει άλλου κανονισμού της Επιτροπής στον τομέα των κρατικών ενισχύσεων ο οποίος ίσχυε κατά τον χρόνο της κοινοποίησης και είχε εγκριθεί από την Επιτροπή ως σύμφωνη με την ανακοίνωση περί εγγυήσεων ή άλλη μεταγενέστερη σχετική ανακοίνωση, και
    - ii) η εγκεκριμένη μέθοδος περιλαμβάνει ρητή πρόβλεψη για το είδος της εγγύησης και το είδος της συγκεκριμένης υποκειμένης πράξης που αφορά στο πλαίσιο της εφαρμογής του παρόντος κανονισμού.
7. Ενισχύσεις που περιλαμβάνονται σε άλλες πράξεις θεωρούνται διαφανείς ενισχύσεις ήσσονος σημασίας εάν η πράξη προβλέπει ανώτατο όριο με το οποίο διασφαλίζεται η μη υπέρβαση του ισχύοντος ανώτατου ορίου.

Άρθρο 5

Σώρευση

1. Στην περίπτωση επιχειρήσεων που δραστηριοποιούνται στον τομέα της αλιείας και της υδατοκαλλιέργειας, καθώς και σε έναν ή περισσότερους άλλους τομείς ή έχουν άλλες δραστηριότητες που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1407/2013, οι ενισχύσεις ήσσονος σημασίας που χορηγούνται για δραστηριότητες στον τομέα της αλιείας και της υδατοκαλλιέργειας σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό μπορούν να σωρευούνται με ενισχύσεις ήσσονος σημασίας που χορηγούνται στον δεύτερο τομέα(-είς) ή δραστηριότητες μέχρι το σχετικό ανώτατο όριο που καθορίζεται στο άρθρο 3 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1407/2013, υπό την προϋπόθεση ότι τα οικεία κράτη μέλη διασφαλίζουν με τα κατάλληλα μέσα όπως ο διαχωρισμός των δραστηριοτήτων ή η διάκριση των στοιχείων κόστους, ότι δεν χορηγούνται ενισχύσεις ήσσονος σημασίας για δραστηριότητες στον τομέα της αλιείας και της υδατοκαλλιέργειας σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 1407/2013.
2. Όσον αφορά τις επιχειρήσεις που δραστηριοποιούνται τόσο στον τομέα της αλιείας και της υδατοκαλλιέργειας όσο και στον τομέα της πρωτογενούς γεωργικής παραγωγής γεωργικών προϊόντων, οι ενισχύσεις ήσσονος σημασίας που χορηγούνται σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 1408/2013 μπορούν να σωρευούνται με ενισχύσεις ήσσονος σημασίας στον τομέα της αλιείας και της υδατοκαλλιέργειας σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό μέχρι το ανώτατο όριο που καθορίζεται στον παρόντα κανονισμό, υπό την προϋπόθεση ότι το οικείο κράτος μέλος διασφαλίζει, με κατάλληλα μέσα όπως ο διαχωρισμός των δραστηριοτήτων ή η διάκριση του κόστους, ότι δεν χορηγούνται δυνάμει του εν λόγω κανονισμού ενισχύσεις ήσσονος σημασίας για την πρωτογενή παραγωγή γεωργικών προϊόντων.
3. Απαγορεύεται η σώρευση ενισχύσεων ήσσονος σημασίας με άλλες κρατικές ενισχύσεις για τις ίδιες επιλέξιμες δαπάνες ή με κρατικές ενισχύσεις για το ίδιο μέτρο χρηματοδότησης υψηλού κινδύνου, αν η σώρευση αυτή οδηγεί σε υπέρβαση της υψηλότερης σχετικής έντασης ενίσχυσης ή του ποσού ενίσχυσης που έχει καθοριστεί με βάση τα συγκεκριμένα δεδομένα κάθε περίπτωσης σε κανονισμό απαλλαγής κατά κατηγορία ή απόφαση που έχει εκδώσει η Επιτροπή. Οι ενισχύσεις ήσσονος σημασίας οι οποίες δεν χορηγούνται για συγκεκριμένες επιλέξιμες δαπάνες ή δεν μπορούν να αποδοθούν σε συγκεκριμένες επιλέξιμες δαπάνες μπορούν να σωρευούνται με άλλες κρατικές ενισχύσεις που χορηγούνται βάσει κανονισμού απαλλαγής κατά κατηγορία ή απόφασης που έχει εκδώσει η Επιτροπή.

Άρθρο 6

Παρακολούθηση

1. Όταν ένα κράτος μέλος σκοπεύει να χορηγήσει σε κάποια επιχείρηση ενίσχυση ήσσονος σημασίας σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό, την ενημερώνει εγγράφως σχετικά με το πιθανό ποσό της ενίσχυσης, που πρέπει να εκφράζεται σε όρους ακαθάριστου ισοδύναμου επιχορήγησης, και διευκρινίζει ότι πρόκειται για ενίσχυση ήσσονος σημασίας παραπέμποντας ρητά στον παρόντα κανονισμό και αναφέροντας τον τίτλο και τα στοιχεία δημοσίευσής του στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*. Σε περίπτωση που μια ενίσχυση ήσσονος σημασίας χορηγείται σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό σε περισσότερες επιχειρήσεις βάσει συγκεκριμένου καθεστώτος και οι εν λόγω επιχειρήσεις λαμβάνουν διαφορετικά ποσά ενίσχυσης βάσει του καθεστώτος αυτού, το οικείο κράτος μέλος δύναται να επιλέξει να εκπληρώσει την ανωτέρω υποχρέωση γνωστοποιώντας στις επιχειρήσεις το πάγιο ποσό που αντιστοιχεί στο μέγιστο ποσό ενίσχυσης το οποίο προβλέπεται να χορηγηθεί βάσει του συγκεκριμένου καθεστώτος. Στην περίπτωση αυτή, το καθορισμένο αυτό ποσό λαμβάνεται υπόψη προκειμένου να προσδιοριστεί αν έχει καλυφθεί το ανώτατο όριο που καθορίζεται στο άρθρο 3 παράγραφος 2 και δεν έχει σημειωθεί υπέρβαση του εθνικού ανώτατου ορίου που προβλέπεται στο άρθρο 3 παράγραφος 3. Πριν από τη χορήγηση της ενίσχυσης, το οικείο κράτος μέλος φροντίζει επίσης να λάβει από την αποδέκτρια επιχείρηση δήλωση, σε έγγραφη ή ηλεκτρονική μορφή, για οποιαδήποτε άλλη ενίσχυση ήσσονος σημασίας την οποία έλαβε η οικεία επιχείρηση βάσει του παρόντος κανονισμού ή άλλων κανονισμών για ενισχύσεις ήσσονος σημασίας κατά τα δύο προηγούμενα οικονομικά έτη και κατά το τρέχον οικονομικό έτος.
2. Όταν ένα κράτος μέλος έχει καταρτίσει κεντρικό μητρώο ενισχύσεων ήσσονος σημασίας το οποίο περιέχει πλήρεις πληροφορίες σχετικά με όλες τις ενισχύσεις ήσσονος σημασίας που έχουν χορηγηθεί από οποιαδήποτε αρχή του εν λόγω κράτους μέλους, οι διατάξεις της παραγράφου 1 παύουν να ισχύουν από τη χρονική στιγμή κατά την οποία το μητρώο καλύπτει περίοδο τριών οικονομικών ετών.
3. Τα κράτη μέλη χορηγούν νέα ενίσχυση ήσσονος σημασίας σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό μόνο αφού εξακριβώσουν ότι η ενίσχυση αυτή δεν αυξάνει το συνολικό ποσό των ενισχύσεων ήσσονος σημασίας που έχουν χορηγηθεί στην οικεία επιχείρηση σε επίπεδο που υπερβαίνει το ανώτατο όριο που καθορίζεται στο άρθρο 3 παράγραφος 2 και το εθνικό ανώτατο όριο που προβλέπεται στο άρθρο 3 παράγραφος 3 και ότι τηρούνται όλοι οι όροι του παρόντος κανονισμού.
4. Τα κράτη μέλη καταγράφουν και συγκεντρώνουν όλες τις πληροφορίες που σχετίζονται με την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού. Τα εν λόγω αρχεία περιέχουν όλες τις πληροφορίες που είναι αναγκαίες για να αποδειχθεί ότι έχουν τηρηθεί οι όροι του παρόντος κανονισμού. Τα αρχεία που αφορούν επιμέρους ενισχύσεις ήσσονος σημασίας πρέπει να διατηρούνται επί 10 οικονομικά έτη από την ημερομηνία κατά την οποία χορηγήθηκε η ενίσχυση. Τα αρχεία που αφορούν καθεστώς ενισχύσεων ήσσονος σημασίας πρέπει να διατηρούνται επί 10 οικονομικά έτη από την ημερομηνία χορήγησης της τελευταίας επιμέρους ενίσχυσης δυνάμει του καθεστώτος.
5. Μετά από γραπτή αίτηση της Επιτροπής, το οικείο κράτος μέλος παρέχει στην Επιτροπή, εντός 20 εργάσιμων ημερών ή εντός μεγαλύτερης περιόδου που ορίζεται στην αίτηση, όλες τις πληροφορίες που η Επιτροπή θεωρεί αναγκαίες για να εκτιμήσει εάν έχουν τηρηθεί οι όροι του παρόντος κανονισμού, ιδίως όσον αφορά το συνολικό ποσό των ενισχύσεων ήσσονος σημασίας κατά την έννοια του παρόντος κανονισμού και βάσει άλλων κανονισμών για ενισχύσεις ήσσονος σημασίας που έχει λάβει συγκεκριμένη επιχείρηση.

Άρθρο 7

Μεταβατικές διατάξεις

1. Ο παρών κανονισμός ισχύει για τις ενισχύσεις οι οποίες έχουν χορηγηθεί πριν από την έναρξη ισχύος του, εφόσον η εκάστοτε ενίσχυση πληροί όλες τις προϋποθέσεις που καθορίζονται στον παρόντα κανονισμό. Τυχόν ενισχύσεις οι οποίες δεν πληρούν τις εν λόγω προϋποθέσεις θα εξετάζονται από την Επιτροπή με βάση τα σχετικά πλαίσια κανόνων, κατευθυντήριες γραμμές και ανακοινώσεις.
2. Κάθε μεμονωμένη ενίσχυση ή σπονός σημασίας που χορηγήθηκε μεταξύ της 1ης Ιανουαρίου 2005 και της 30ής Ιουνίου 2008 και η οποία πληροί τους όρους του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1860/2004 λογίζεται ως μη ανταποκρινόμενη στο σύνολο των κριτηρίων που καθορίζονται στο άρθρο 107 παράγραφος 1 της Συνθήκης και, συνεπώς, ισχύει γι' αυτήν απαλλαγή από την υποχρέωση κοινοποίησης που προβλέπεται στο άρθρο 108 παράγραφος 3 της Συνθήκης.
3. Κάθε μεμονωμένη ενίσχυση ή σπονός σημασίας η οποία χορηγείται μεταξύ της 31ης Ιουλίου 2007 και της 30ής Ιουνίου 2014 και η οποία πληροί τους όρους του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 875/2007 λογίζεται ως μη ανταποκρινόμενη στο σύνολο των κριτηρίων του άρθρου 107 παράγραφος 1 της Συνθήκης και συνεπώς ισχύει γι' αυτήν απαλλαγή από την υποχρέωση κοινοποίησης που προβλέπεται στο άρθρο 108 παράγραφος 3 της Συνθήκης.
4. Κατά τη λήξη της περιόδου ισχύος του παρόντος κανονισμού, κάθε ενίσχυση στο πλαίσιο του καθεστώτος ή σπονός σημασίας η οποία πληροί τους όρους του παρόντος κανονισμού, εξακολουθεί να ισχύει βάσει του παρόντος κανονισμού για περαιτέρω περίοδο ενός εξαμήνου.

Άρθρο 8

Έναρξη ισχύος και περίοδος εφαρμογής

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την 1η Ιουλίου 2014.

Εφαρμόζεται μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 2020.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 27 Ιουνίου 2014.

Για την Επιτροπή
Ο Πρόεδρος
José Manuel BARROSO

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Εθνικά ανώτατα όρια που αναφέρονται στο άρθρο 3 παράγραφος 3

(σε ευρώ)

Κράτος μέλος	Ανώτατο σωρευτικό ποσό των ενισχύσεων ήσσονος σημασίας που χορηγούνται από τα κράτη μέλη στον τομέα της αλιείας και της υδατοκαλλιέργειας
Βέλγιο	11 240 000
Βουλγαρία	1 270 000
Τσεχική Δημοκρατία	3 020 000
Δανία	51 720 000
Γερμανία	55 520 000
Εσθονία	3 930 000
Ιρλανδία	20 820 000
Ελλάδα	27 270 000
Ισπανία	165 840 000
Γαλλία	112 550 000
Κροατία	6 260 000
Ιταλία	96 310 000
Κύπρος	1 090 000
Λετονία	4 450 000
Λιθουανία	8 320 000
Λουξεμβούργο	0
Ουγγαρία	975 000
Μάλτα	2 500 000
Κάτω Χώρες	22 960 000
Αυστρία	1 510 000
Πολωνία	41 330 000
Πορτογαλία	29 200 000
Ρουμανία	2 460 000
Σλοβενία	990 000
Σλοβακία	860 000
Φινλανδία	7 450 000
Σουηδία	18 860 000
Ηνωμένο Βασίλειο	114 780 000